Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B**

ПЪРВА ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

от 24 юли 1973 година

относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно достъпа до и упражняването на пряка застрахователна дейност, различна от животозастраховане

(73/239/ЕИО)

(ОВ L 228, 16.8.1973 г., стр. 3)

Изменена с

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Директива 76/580/ЕИО на Съвета от 29 юни 1976 година	L 189	13	13.7.1976
►**M2**	Директива 84/641/ЕИО на Съвета от 10 декември 1984 година	L 339	108	27.12.1984
►**M3**	Директива 87/343/ЕИО на Съвета от 22 юни 1987 година	L 185	72	4.7.1987
►**M4**	Директива 87/344/ЕИО на Съвета от 22 юни 1987 година	L 185	77	4.7.1987
►**M5**	Втора директива 88/357/ЕИО на Съвета от 22 юни 1988 година	L 172	1	4.7.1988
►**M6**	Директива 90/618/ЕИО на Съвета от 8 ноември 1990 година	L 330	44	29.11.1990
►**M7**	Директива 92/49/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 година	L 228	1	11.8.1992
►**M8**	Директива 95/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 юни 1995 година	L 168	7	18.7.1995
►**M9**	Директива 2000/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 май 2000 година	L 181	65	20.7.2000
►**M10**	Директива 2002/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 март 2002 година	L 77	17	20.3.2002
►**M11**	Директива 2002/87/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 16 декември 2002 година	L 35	1	11.2.2003
►**M12**	Директива 2005/1/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2005 година	L 79	9	24.3.2005
►**M13**	Директива 2005/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2005 година	L 323	1	9.12.2005
►**M14**	Директива 2006/101/ЕО на Съвета от 20 ноември 2006 година	L 363	238	20.12.2006

Изменена с

►**A1**	Акт за присъединяване на Гърция	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Акт за присъединяване на Испания и Португалия	L 302	23	15.11.1985
►**A3**	Акт за присъединяване на Австрия, Финландия и Швеция	C 241	155	29.8.1994
►**A4**	Акт Относно условията на присъединяването на чешката република, република Естония, република Кипър, република Латвия, република литва, република Унгария, република Малта, република Полша, република Словения и словашката република и промените в учредителните договори на европейския съюз	L 236	17	23.9.2003

NB: Настоящият консолидиран вариант съдържа позовавания към европейската разчетна единица и/или към екюто, които от 1 януари 1999 г. следва да се считат за позовавания към еуро̀то — Регламент (ЕИО) № 3308/80 на Съвета (ОВ L 345, 20.12.1980 г., стр.1) и Регламент (ЕО) № 1103/97 на Съвета (ОВ L 162, 19.6.1997 г., стр.1).

▼B

ПЪРВА ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

от 24 юли 1973 година

относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно достъпа до и упражняването на пряка застрахователна дейност, различна от животозастраховане

(73/239/ЕИО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 57, параграф 2,

като взе предвид Общата програма ([1]) за премахване на ограниченията за свободата на установяване, и по-специално дял IV B от нея,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Асамблеята ([2]),

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ([3]),

като има предвид, че по силата на Общата програма при пряката застрахователна дейност премахването на ограниченията за установяване на представителства и клонове зависи от координирането на условията за достъп до и упражняване на такава дейност; като има предвид, че такава координация следва да се извърши най-напред по отношение на пряката застрахователна дейност, различна от животозастраховане;

като има предвид, че с оглед улесняване на достъпа до и упражняването на застрахователна дейност е особено важно да бъдат премахнати определени различия, които съществуват между националните законодателства за надзор; като има предвид, че за да се постигне тази цел, като същевременно се гарантира достатъчна защита на застрахованите и третите лица във всички държави-членки, е желателно да се координират по-конкретно разпоредбите относно финансовите гаранции, които се изискват от взаимозастрахователните кооперации;

като има предвид, че е необходима класификация на рисковете при различните видове застраховки, и по-специално, за да се определят дейностите, които подлежат на задължително разрешително, както и размерът на минималния гаранционен фонд, определен за съответния вид застраховка;

като има предвид, че е желателно от приложното поле на настоящата директива да бъдат изключени взаимозастрахователните кооперации, които поради правния си статус отговарят на особени условия за сигурност и финансови гаранции; като има предвид, че наред с това е желателно в някои държави-членки да бъдат изключени определени институции, чиято дейност обхваща твърде ограничен сектор и по закон е ограничена до определена територия или определени лица;

като има предвид, че различните закони съдържат различни правила за едновременното извършване на здравно застраховане, кредитно и гаранционно застраховане и застраховане на права срещу трети лица и правна защита, в съчетание помежду им или с други видове застрахователна дейност; като има предвид, че ако тези различия продължат да съществуват след премахването на ограниченията относно правото на установяване при застрахо-

([1]) ОВ 2, 15.1.1962 г., стр. 36/62.
([2]) ОВ C 27, 28.3.1968 г., стр. 15.
([3]) ОВ 158, 18.7.1967 г., стр. 1.

▼B

вателни дейности, различни от животозастраховане, това би означавало да продължат да съществуват пречки за установяване; като има предвид, че този проблем трябва да намери решение чрез последваща координация, която да се осъществи в сравнително кратък срок;

като има предвид, че е необходимо надзорът във всяка държава-членка да се разшири и да обхваща всички видове застраховки, за които важи настоящата директива; като има предвид, че осъществяването на такъв надзор е невъзможно, ако занимаващото се с такива видове застраховки предприятие не подлежи на официално разрешително; като има предвид, че поради това е необходимо да се определят условията за издаване или отнемане на такова разрешително; като има предвид, че трябва да се предвиди право на обжалване пред съдилищата в случай на отказ или отнемане на разрешително;

като има предвид, че е желателно да се въведат по-гъвкави правила за видовете застраховки, известни като транспортни, съответно № 4, 5, 6, 7 и 12 в параграф А от приложението, и видовете кредитни застраховки, съответно № 14 и 15 в параграф А от приложението, с оглед на непрестанните промени в условията, които засягат стоки и кредити;

като има предвид, че търсенето на общ метод за изчисляване на техническите резерви понастоящем е предмет на изследвания на общностно равнище; като има предвид, че поради това изглежда желателно постигането на координация в тази област, както и въпросите във връзка с определянето на категориите инвестиции и оценката на активи, да бъде оставено за следващи директиви;

като има предвид, че е необходимо взаимозастрахователните кооперации да притежават — извън и над достатъчния размер на техническите резерви за посрещане на задълженията им по застраховките — допълнителен резерв, който ще се нарича „граница на платежоспособност“ и ще се представлява от свободни активи, с цел обезпечаване срещу колебанията в стопанската дейност; като има предвид, че за да се гарантира, че наложените с тази цел изисквания са определени според обективни критерии, при което предприятията със същия размер да бъдат поставени при равни условия на конкуренция, е желателно да се предвиди този резерв да е свързан с общия обем на дейността на предприятието и да се определя според два показателя за сигурност — единият въз основа на премиите, а другият въз основа на застрахователните обезщетения;

като има предвид, че е желателно да се постави изискване за минимален гаранционен фонд, в зависимост от размера на риска в поетите класове застраховки, за да се гарантира, че предприятията притежават достатъчно средства при учредяването им, и че в по-нататъшния ход на дейността границата на платежоспособност в никакъв случай няма да спадне под минимален праг на сигурност;

като има предвид, че е необходимо да се предвиди случаят, при който финансовото състояние на предприятието стане такова, че то трудно може да изпълнява поетите задължения;

като има предвид, че поначало координираните правила за достъп до и упражняването на пряка застрахователна дейност в Общността трябва да важат за всички предприятия, които навлизат на пазара, и следователно за всички представителства и клонове, когато главното управление на предприятието се намира извън Общността; като има предвид, че независимо от това, по отношение на методите за надзор е желателно да се предвиди специална разпоредба за тези представителства и клонове, предвид факта, че активите на предприятието, към което те принадлежат, се намират извън Общността;

▼B

като има предвид, че все пак е желателно да се допусне облекчаване на тези специални условия, като същевременно се спазва принципът, че такива представителства и клонове не трябва да бъдат третирани по-благоприятно от предприятията в Общността;

като има предвид, че са необходими определени преходни разпоредби, за да се даде възможност на вече съществуващите малки и средни предприятия да се приспособят към изискванията, които държавите-членки са длъжни да наложат в изпълнение на настоящата директива, при спазване на разпоредбите на член 53 от Договора;

като има предвид, че е важно да се гарантира еднаквото прилагане на координираните правила и в тази връзка да се предвиди тясно сътрудничество между Комисията и държавите-членки в тази област,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Дял I — Общи разпоредби

▼M2

Член 1

1. Настоящата директива се отнася за достъпа до и упражняването на пряка застрахователна дейност на основата на самостоятелна заетост, включително предоставянето на посочената в параграф 2 помощ, която се извършва от предприятия, които са установени на територията на държава-членка, или които желаят да бъдат установени там.

2. Дейността по оказване на помощ е помощта, която се предоставя на лица, изпаднали в затруднение по време на пътуване, когато са далеч от местоживеенето си или от постоянното си пребиваване. Тя се състои в задължението, срещу предварително заплатена премия, за оказване на непосредствена помощ на бенефициера по договора за оказване на помощ, когато това лице е изпаднало в затруднено положение в резултат на случайно настъпило събитие в случаите и при условията, предвидени в договора.

Помощта може да се състои в предоставянето на обезщетения в брой или в натура. Предоставянето на обезщетения в натура може да се извършва и посредством служителите или оборудването на лицето, което ги предоставя.

Дейността по оказване на помощ не покрива сервизно обслужване, поддръжка, сервизно обслужване след продажба или просто посочване или предоставяне на помощ от посредник.

3. Класификацията по категории на посочената в настоящия член дейност се съдържа в приложението.

▼B

Член 2

Настоящата директива не се прилага за:

1. следните видове застраховане:

   а) животозастраховане, т.е. онзи дял от застраховането, който по-конкретно обхваща застраховки само при достигане на определена възраст; застраховки само при смърт; застраховки при достигане на определена възраст или по-ранно настъпване на смърт; застраховки „Живот“ с връщане на премии, тонтини, застраховки за женитба и застраховки за раждане;

▼B

б) анюитети;

в) допълнителни застраховки, извършвани от животозастрахователни предприятия, т.е. застраховки при телесна повреда, включително нетрудоспособност, застраховки при смърт в резултат на злополука и застраховки при инвалидност поради злополука или заболяване, когато тези различни застраховки са извършени като допълнение към застраховка „Живот“;

г) застраховане, което съставлява част от законоустановена система на социално осигуряване;

д) съществуващия в Ирландия и Великобритания клас застраховане, известно като „постоянна здравна застраховка, която не подлежи на анулиране“,

2. следните операции:

а) операции за обратно изкупуване на капитал, съгласно определенията в законодателството на всяка държава-членка;

б) операции на взаимоспомагателни институции, обезщетенията на които варират в зависимост от наличните средства, и в които размерът на вноските на членовете са в предварително уговорен размер;

в) операции, извършвани от организации, които нямат юридическа правосубектност, с цел взаимно гарантиране на техните членове, без заплащане на премии или създаване на технически резерви;

▼M3

г) до извършването на по-нататъшна координация — операциите за експортно кредитно застраховане, които се извършват за сметка на държавата или се гарантират от нея, или при които застрахователят е държавата,

▼M2

3. дейността по оказване на помощ, при която отговорността е ограничена до следните операции, извършвани в случай на произшествие или техническа повреда на пътно превозно средство, което обикновено настъпва на територията на държавата-членка на предприятието, предоставящо покритието:

— ремонт на техническата повреда на място, за който предприятието, предоставящо покритието, в повечето случаи използва собствен персонал и оборудване,

— транспортиране на превозното средство до най-близкото или най-подходящото място, където може да се извърши ремонт и по възможност отвеждане, обикновено със същото средство за оказване на помощ, на водача и пътниците до най-близкото място, откъдето могат да продължат пътуването си с друго превозно средство,

— при наличие на разпоредби в държавата-членка на предприятието, предоставящо покритието, отвеждането на превозното средство, по възможност заедно с водача и пътниците, до местоживеенето им, отправното място или първоначалната им дестинация в рамките на същата държава,

освен ако такива операции не се извършват от предприятие, което е предмет на настоящата директива.

В случаите по първите две тирета, условието, че произшествието или техническата повреда трябва да са настъпили на територията на държавата-членка на предприятието, предоставящо покритие:

а) не се прилага, когато последното е структура, в която бенефициерът членува и отстраняването на техническата повреда или превозването на превозното средство се извършва от подобна структура в съответната държава въз основа на

▼M2

взаимно споразумение само при представяне на членска карта, без да е платена никаква допълнителна премия;

б) не изключва предоставянето на такава помощ в Ирландия и Великобритания от един единствен орган, който функционира и в двете държави.

При обстоятелствата, посочени в третото тире, когато произшествието или техническата повреда са настъпили на територията на Ирландия или, за Великобритания, на територията на Северна Ирландия, превозното средство, по възможност заедно с водача и пътниците, може да се превозват до местоживеенето, отправното място или първоначалната им дестинация в рамките на една от двете територии.

Освен това, директивата не се отнася за операциите по оказване на помощ, които се извършват в случай на произшествие или техническа повреда на превозни средства, и които се състоят в транспортиране на превозното средство, което е участвало в произшествието, или което се е повредило извън територията на Великото херцогство Люксембург, по възможност заедно с водача и пътниците до местоживеенето им, когато такива операции се извършват от Клуба на автомобилистите във Великото херцогство Люксембург.

Предприятията, които са предмет на настоящата директива могат да извършват посочената в настоящата точка дейност само, ако са получили разрешение за категория 18 в точка А от приложението, без да се нарушават разпоредбите на точка В от същото приложение. В този случай настоящата директива се прилага само за въпросните операции.

▼B

Член 3

▼M10

1. Настоящата директива не засяга взаимозастрахователни дружества, доколкото те отговарят на всички следващи условия:

а) уставът им предвижда възможността да се пристъпва към поискване на допълнителни вноски или намаляване на техните застрахователни обезщетения;

б) дейността не покрива рисковете за гражданска отговорност, освен ако последните представляват допълнителна гаранция по смисъла на точка В от приложението, нито кредитните рискове и рисковете при поръчителство;

в) годишната сума на получените вноски в рамките на дейностите, покрити от настоящата директива, не надхвърля 5 милиона EUR; и

г) най-малко половината от получените вноски в рамките на дейностите, покрити от настоящата директива, произхожда от лицата, участващи във взаимозастрахователното дружество.

Настоящата директива не се отнася до дружествата, които отговарят на всички следващи условия:

— дружеството не осъществява никаква дейност, уредена с настоящата директива, различна от посочената в приложението, точка А, клас 18,

— тази дейност е ограничена на чисто местно равнище и съставлява само застрахователни обезщетения в натура, и

— годишната сума на приходите в рамките на дейността по подпомагане на лицата в затруднено положение не надхвърля 200 000 EUR.

▼M10

Въпреки това разпоредбите на настоящия член не възпрепятстват дружество за взаимозастраховане да поиска да бъде оторизирано или да продължи да бъде такова в съответствие с настоящата директива.

▼B

2. Освен това, настоящата директива не се прилага за взаимозастрахователни кооперации, които са сключили с други кооперации от същия вид споразумение, което предвижда пълно презастраховане на издадените от тях застрахователни полици или според което предприятието-цесионер се задължава да изпълни задълженията по тези полици вместо предприятието-цедент.

В такъв случай предприятието-цесионер се подчинява на правилата на настоящата директива.

Член 4

Настоящата директива не се прилага за следните институции, освен ако техните устройствени актове или законът не бъдат изменени по отношение на компетентността:

а) *в Германия*

Следните публичноправни институции, които се ползват с монополно положение (Monopolanstalten):

1. Badische Gebäudeversicherungsanstalt, Karlsruhe;
2. Bayerische Landesbrandversicherungsanstalt, Munich;
3. Bayerische Landestierversicherungsanstalt, Schlachtviehversicherung, Munich;
4. Braunschweigische Landesbrandversicherungsanstalt, Brunswick;
5. Hamburger Feuerkasse, Hamburg;
6. Hessische Brandversicherungsanstalt (Hessische Brandversicherungskammer), Darmstadt;
7. Hessische Brandversicherungsanstalt, Kassel;
8. Hohenzollernsche Feuerversicherungsanstalt, Sigmaringen;
9. Lippische Landesbrandversicherungsanstalt, Detmold;
10. Nassauische Brandversicherungsanstalt, Wiesbaden;
11. Oldenburgische Landebrandkasse, Oldenburg;
12. Ostfriesische Landschaftliche Brandkasse, Aurich;
13. Feuersozietät Berlin, Berlin;
14. Württembergische Gebaudebrandversicherungsanstalt, Stuttgart.

Въпреки това, нито териториалната компетентност се смята за променена при сливане на такива институции, чието действие е запазване в полза на новата институция на териториалната компетентност на слелите се институции, нито компетентността по отношение на класовете застраховки се смята за изменена, ако една от тези институции поеме един или повече класове застраховки на друга такава институция по отношение на същата територия.

Следните квази-публични институции:

1. Postbeamtenkrankenkasse;
2. Krankenversorgung der Bundesbahnbeamten;

б) *във Франция*

▼B

Следните институции:

1. Caisse départementale des incendiés des Ardennes;
2. Caisse départementale des incendiés de la Côte d'Or;
3. Caisse départementale des incendiés de la Marne;
4. Caisse départementale des incendiés de la Meuse;
5. Caisse départementale des incendiés de la Somme;
6. Caisse départementale des incendies grêle du Gers;
7. Caisse départementale grêle de l'Hérault;

в) *в Ирландия*

Voluntary Health Insurance Board;

г) *в Италия*

Cassa di previdenza per l'assicurazione degli sportivi (Sportass);

д) *във Великобритания*

The Crown Agents;

▼M2

е) *в Дания*

Falcks Redningskorps A/S, København;

▼A2

ж) *в Испания*

Следните институции:

1. Comisaria de Seguro Obligatorio de Viajeros
2. Consorcio de Compensación de Seguros
3. Fondo Nacional de Garantia de Riesgos de la Circulación.

▼B

Член 5

По смисъла на настоящата директива:

▼M1

а) „разчетна единица“ означава европейската разчетна единица (ЕРЕ), съгласно определението в Решение 3289/75/ЕОВС на Комисията [1] . Навсякъде, където в настоящата директива се посочва разчетната единица, превърнатата стойност в националната валута, считано от 31 декември всяка година, е стойността през последния ден на предходния месец октомври, за който във всички валути на Общността са налице превърнати в ЕРЕ стойности;

▼B

б) „съответстващи активи“ означава представяне на поетите задължения, изразени в конкретна валута, чрез активи, изразени или осребрими в същата валута;

в) „местонахождение на активите“ означава наличието на движими или недвижими активи в дадена държава-членка, но не се тълкува като изискване за депозиране на движимите вещи или налагане на ограничителни мерки спрямо недвижимите имоти, като вписване на ипотеки. Счита се, че активите, които представляват вземания срещу длъжници, се намират в държавата-членка, в която трябва да бъдат осребрени;

▼M5

г) „големи рискове“ означава:

[1] ОВ L 327, 19.12.1975 г., стр. 4.

▼M5

i) рискове, класифицирани в класове 4, 5, 6, 7, 11 и 12 на точка А от приложението;

ii) рискове, класифицирани в класове 14 и 15 на точка А от приложението, когато титулярът на полицата е ангажиран професионално в индустриална или търговска дейност или в някоя от свободните професии и рисковете са свързани с такава дейност;

iii) ►M6 рискове, класифицирани към видовете 3, 8, 9, 10, 13 и 16 по точка А от приложението ◄ дотолкова, доколкото титулярът на полицата превиши границите на поне два от следните три критерия:

първи етап: до 31 декември 1992 г.:

— общо по баланс: 12,4 милиона ECU,

— нетен оборот: 24 милиона ECU,

— среден брой на заетите лица през първата финансова година: 500.

втори етап: от 1 януари 1993 г.:

— общо по баланс: 6,2 милиона ECU,

— нетен оборот: 12,8 милиона ECU,

— среден брой на заетите лица през финансовата година: 250.

Ако титулярът на полицата принадлежи към група предприятия, за които се изготвят консолидирани отчети по смисъла на Директива 83/349/ЕИО ([1]), посочените по-горе критерии се прилагат на база на консолидираните отчети.

Всяка държава-членка може да добави рисковете, застраховани от професионални сдружения, смесени предприятия или временни групировки, към категорията, посочена в iii).

▼B

Дял II — Правила, приложими за предприятия с главно управление в Общността

Раздел А: Условия за допускане

▼M7

Член 6

Започването на пряка застрахователна дейност подлежи на предварително официално разрешително.

Такова разрешително трябва да се иска от компетентните органи на държавата-членка по произход от:

а) всяко предприятие, което установява главното си управление на територията на тази държава;

б) всяко предприятие, което, след като е получило разрешителното, посочено в първа алинея, разширява дейността си върху целия клас или върху други класове.

Член 7

1. Разрешителното е валидно за цялата Общност. То позволява на предприятие да извършва дейност там или съгласно правото на установяване, или съгласно свободното предоставяне на услуги.

([1]) ОВ L 193, 18.7.1983 г., стр. 1.

▼M7

2. Разрешителното се издава за конкретен клас застраховки. То покрива целия клас, освен ако заявителят не желае да покрие само някои от рисковете, отнасящи се до класа, както е вписано в точка А от приложението.

Въпреки това:

а) държавите-членки могат да издават разрешително за групите класове, изброени в точка Б от приложението, като приложат към тях необходимите наименования, указани там;

б) разрешително, издадено за един клас или група класове, е валидно също за целите на покриване на допълнителни рискове, включени в друг клас, ако условията, наложени в точка В от приложението са изпълнени.

Член 8

1. Държавата-членка по произход изисква от всяко застрахователно предприятие, което иска разрешително, да:

а) приеме една от следните форми:

— Кралство Белгия: „société anonymenaamloze vennootschap“, „société en commandite par actionscommanditaire vennootschap op aandelen“, „association d'assurance mutuelleonderlinge verzekeringsvereniging“, „société coopérativecoöperatieve vennootschap“,

— Кралство Дания: „aktieselskaber“, „gensidige selskaber“,

— Федерална република Германия: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“, „Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen“,

— Френска република: „société anonyme“, „société d'assurance mutuelle“, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale“, „institution de prévoyance régie par le code rural“ и „mutuelles régies par le code de la mutualité“,

— Ирландия: incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited,

— Италианска република: „società per azioni“, „società cooperativa“, „mutua di assicurazione“,

— Велико херцогство Люксембург: „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „association d'assurances mutuelles“, „société coopérative“,

— Кралство Нидерландия: „naamloze vennootschap“, „onderlinge waarborgmaatschappij“,

— Обединено кралство: incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited, societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts, societies registered under the Friendly Societies Acts, the association of underwriters known as Lloyd's,

— Република Гърция: „ανώνυμη εταιρία“, „αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός“,

— Кралство Испания: „sociedad anónima“, „sociedad mutua“, „sociedad cooperativa“,

— Португалска република: „sociedade anónima“, „mutua de seguros“,

▼A3

— В Република Австрия: Aktiengesellschaft, Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit,

— В Република Финландия: keskinäinen vakuutusyhtiö/ ömsesidigt försäkringsbolag, vakuutusosakeyhtiö/ försäkringsaktiebolag, vakuutusyhdistys/ försäkringsförening,

— В Кралство Швеция: försäkringsaktiebolag, ömsesidiga försäkringsbolag, understödsföreningar,

▼A4

— В случая на Чешката република: ”akciová společnost”, “družstvo”,

— В случая на Република Естония: “aktsiaselts”,

— В случая на Република Кипър: “Εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή εταιρεία περιορισμένης ευθύνης χωρίς μετοχικό κεφάλαιο”,

— В случая на Република Латвия: “apdrošināšanas akciju sabiedrība”, “savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība”,

— В случая на Република Литва: “akcinės bendrovės”, “uždarosios akcinės bendrovės”,

— В случая на Република Унгария: “biztosító részvénytársaság”, “biztosító szövetkezet”, “biztosító egyesület”, “Külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe”,

— В случая Република Малта: “Kumpanija pubblika”, “Kumpanija privata”, “fergħa”, “Korp ta' l Assikurazzjoni Rikonnoxxut”,

— В случая на Република Полша: “spółka akcyjna”, “towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych”,

— В случая на Република Словения: “delniška družba”, “družba za vzajemno zavarovanje”,

— В случая на Словашката република: “akciová spoločnost’”,

▼M14

— Когато се отнася за България: „акционерно дружество“,

— Когато се отнася за Румъния: *„societăți pe acțiuni“*, *„societăți mutuale“*.

▼M7

Застрахователно предприятие може също да приеме формата на Европейско дружество (ЕД), когато е създадено.

Освен това държавите-членки могат, когато е целесъобразно, да учредяват предприятия във всякаква публичноправна форма, при условие че тези органи имат за предмет на дейност застрахователни операции съгласно условия, които са еднакви с тези, съгласно които функционират публичноправни предприятия;

б) ограничи предмета си до застрахователна дейност и операции, пряко произтичащи от нея, изключвайки всички останали търговски дейности;

в) представи схема на действията в съответствие с член 9;

г) притежава минимален гаранционен фонд, предвиден в член 17, параграф 2;

д) бъде ефективно управлявано от лица с добра репутация с подходяща професионална квалификация или опит;

▼M9

е) съобщава името и адреса на представителя за уреждане на претенции, назначен във всяка държава-членка, различна от тази, в която се иска издаването на разрешение, ако рисковете, които ще бъдат застраховани, са класифицирани към вид 10 от точка А на приложението, с изключение на отговорност на превозвача.

▼M8

Освен това, когато съществуват тесни връзки между финансовото предприятие и други физически или юридически лица, компетентните органи издават разрешително само ако тези връзки не възпрепятстват ефективното упражняване на техните надзорни функции.

Компетентните органи отказват издаването на разрешително, ако законовите или подзаконовите актове или административните разпоредби на дадена страна, която не е членка, които уреждат дейността на едно или повече физически лица, с които предприятието има тесни връзки, или когато трудности, свързани с

▼M8

тяхното прилагане, възпрепятстват ефективното упражняване на техните надзорни функции.

Компетентните органи изискват финансовите предприятия да им предоставят постоянно информацията, необходима за проследяване спазването на условията, посочени в настоящия параграф.

1а. Държавите-членки изискват главното управление на застрахователните предприятия да се намира в същата държава-членка, където се намират седалищата им според устройствения им акт.

▼M7

2. От предприятие, което иска разрешително за разширяване на дейността си, като включи други класове или за разширяване на разрешително, което обхваща някои от рисковете, отнасящи се към един клас, се изисква да представи схема на действията съгласно член 9.

Освен това от него се изисква да представи доказателство, че притежава границата на платежоспособност, предвидена в член 16 и ако по отношение на такива други класове член 17, параграф 2 изисква по-висок минимален гаранционен фонд отпреди, че притежава този минимум.

3. Нито една разпоредба в настоящата директива не възпрепятства държавите-членки да поддържат действащите или да въвеждат законовите, подзаконови или административни разпоредби, изискващи одобрение на учредителния договор и устава и съобщаване на всякакви други документи, необходими за нормалното упражняване на контрол.

Въпреки това, държавите-членки не приемат разпоредби, изискващи предварително одобрение или системно съобщаване на общите и специални условия на полицата, ставките на премии и формите и други печатни документи, които едно предприятие възнамерява да използва в сделките си с титулярите на застрахователни полици.

Държавите-членки не могат да запазват или въвеждат предварително уведомление или одобрение на предложено увеличение на ставките на премиите, освен като част от общите системи за контрол на цените.

Нито една разпоредба в настоящата директива не възпрепятства държавите-членки да подлагат предприятията, които искат или са получили разрешително за клас 18 от точка А от приложението, на проверки на преките или непреки ресурси в персонал и оборудване, включително квалификацията на медицинския им екип и качеството на оборудването, което е на разположение на такива предприятия за поемане на техните задължения, произтичащи от този клас застраховки.

4. Горепосочените разпоредби не могат да предвиждат разглеждането на заявлението за разрешително да зависи от икономическите нужди на пазара.

Член 9

Схемата на действията, посочени в член 8, параграф 1, буква в) включва данни или доказателство относно:

а) естеството на рисковете, които предприятието предлага да покрие;

б) водещите принципи за презастраховане;

в) елементите, сформиращи минималния гаранционен фонд;

г) разчети на разходи за създаване на административните служби и организацията за обезпечаване на дейността; финансовите ресурси, предвидени за посрещане на тези разходи и, ако

▼M7

рисковете, които ще бъдат покрити, са класифицирани в клас 18 на точка А от приложението, ресурсите, с които разполага предприятието за осигуряване на обещаното съдействие и,

в допълнение, за първите три финансови години:

д) разчети на управленските разходи, различни от разходите за учредяване, в частност текущите общи разходи и комисионни;

е) разчети на премиите или налозите и исковете;

ж) прогнозен баланс;

з) разчети на финансовите ресурси, предвидени за покриване на основните пасиви и на границата на платежоспособност.

Член 10

1. Застрахователно предприятие, което възнамерява да установи клон на територията на друга държава-членка, уведомява компетентните органи на своята държава-членка по произход.

2. Държавите-членки изискват от всяко застрахователно предприятие, което възнамерява да установи клон на територията на друга държава-членка, да осигури следната информация, когато отправя уведомлението, предвидено в параграф 1:

а) държавата-членка, на чиято територия то възнамерява да установи клон;

б) схема на операции, определящи, *inter alia*, предвидените видове дейности, и структурната организация на клона;

в) адреса в държавата-членка на клона, от който могат да се получат документи и на който те могат да бъдат доставяни, като е договорено, че това е адресът, към който се препращат всякакви съобщения до упълномощения представител;

г) името на упълномощения представител на клона, който трябва да притежава достатъчни правомощия за обвързване на предприятието по отношение на трети страни и да го представлява по отношение на органите и съдилищата на държавата-членка на клона. Що се отнася до „Лойд'с“, в случай на съдебен спор в държавата-членка на клона, произтичащ от застрахователни задължения, застрахованите лица не трябва да бъдат третирани по-малко благоприятно, отколкото ако съдебният спор е бил започнат срещу дейност от конвенционален тип. Упълномощеният представител трябва, следователно, да притежава достатъчни правомощия, за да може срещу него да бъде образувано производство и трябва да е в състояние да обвърже въпросните застраховани лица на „Лойд'с“.

Когато предприятието възнамерява негов клон да покрива рискове в клас 10 от буква А от приложението, без да се включва задължението на превозвача, то трябва да представи декларация, че е станало член на националното бюро и на националния гаранционен фонд на държавата-членка на клона.

3. Освен ако компетентните органи на държавата-членка по произход нямат причини да се съмняват в адекватността на административната структура или финансовото състояние на застрахователното предприятие, или на добрата репутация и професионалната квалификация или опит на управителите или ръководителите, или на упълномощения представител, предвид планираните дейности, те в срок от три месеца след получаване на цялата информация, посочена в параграф 2, съобщават тази информация на компетентните органи на държавата-членка на клона и съответно уведомяват въпросното предприятие.

Компетентните органи на държавата-членка по произход също така удостоверяват, че застрахователното предприятие притежава мини-

▼M7

малната граница на платежоспособност, изчислена съгласно членове 16 и 17.

Когато компетентните органи на държавата-членка по произход откажат да съобщят информацията, посочена в параграф 2, на компетентните органи на държавата-членка на клона, те посочват причините за своя отказ на въпросното предприятие в срок от три месеца след получаването на въпросната информация. Този отказ или липса на отговор може да подлежи на обжалване пред съдилищата в държавата-членка по произход.

4. Преди клон на застрахователно предприятие да започне дейност, компетентните органи на държавата-членка на клона, в рамките на два месеца след получаване на информацията, посочена в параграф 3, информират компетентните органи на държавата-членка по произход, ако е удачно, за условията при които, в интерес на общото благо, тази дейност трябва да бъде извършвана в държавата-членка на клона.

5. При получаване на съобщение от компетентните органи на държавата-членка на клона или ако от тях не бъде получено съобщение, при изтичане на срока, предвиден в параграф 4, клонът може да бъде установен и да започне дейност.

6. В случай на промяна в данните, съдържащи се в параграф 2, букви б), в) или г), застрахователно предприятие праща писмено съобщение за промяната до компетентните органи на държавата-членка по произход и на държавата-членка на клона най-малко един месец преди да извърши промените, така че компетентните органи на държавата-членка по произход и компетентните органи на държавата-членка на клона да могат да изпълнят съответните си роли съгласно параграфи 3 и 4.

_____

▼B

Член 12

Към всяко решение за отказване на разрешително се прилагат точните основания за това и то се довежда до знанието на съответното предприятие.

Всяка държава-членка предвижда право на обжалване на всеки отказ пред съд.

Такава разпоредба се предвижда и в случаите, когато компетентните органи не са разгледали молбата за разрешително в шестмесечен срок от датата на нейното получаване.

▼M11

Член 12а

▼M13

1. С компетентните власти на другите заинтересовани държави-членки се провеждат консултации преди издаването на лиценз на предприятие, което извършва дейност по общо застраховане, което е:

а) дъщерно дружество на застрахователно или презастрахователно предприятие с лиценз в друга държава-членка; или

б) дъщерно дружество на предприятието-майка на застрахователно или презастрахователно предприятие с лиценз в друга държава-членка; или

в) контролирано от същото лице, физическо или юридическо, което контролира застрахователно или презастрахователно предприятие с лиценз в друга държава-членка.

▼M13

2. С компетентните власти на заинтересованата държава-членка, които отговарят за надзора върху кредитни институции или инвестиционни посредници, се провеждат консултации преди издаването на лиценз на предприятие, което извършва дейност по общо застраховане, което е:

а) дъщерно дружество на кредитна институция или инвестиционен посредник с лиценз в рамките на Общността; или

б) дъщерно дружество на предприятието-майка на кредитна институция или инвестиционен посредник с лиценз в рамките на Общността; или

в) контролирано от същото лице, физическо или юридическо, което контролира кредитна институция или инвестиционен посредник с лиценз в рамките на Общността.

▼M11

3. Заинтересованите компетентни органи, посочени в параграфи 1 и 2, се консултират по-специално, за да се оцени качеството на акционерите, както и почтеността и компетентността на ръководителите, свързани с управлението на друго образувание от същата групировка. Те си разменят всички сведения, отнасящи се до тези въпроси, винаги когато тези сведения представляват интерес за другите заинтересовани компетентни органи, както за издаването на разрешително, така и за постоянния контрол за спазването на условията за упражняване на дейността.

▼B

Раздел Б: Условия за упражняване на дейността

▼M7

Член 13

1. Финансовият надзор на застрахователно предприятие, включително на дейността, която то извършва или посредством клонове, или по силата на свободното предоставяне на услуги, е отговорност единствено на държавата-членка по произход.

2. Финансовият надзор включва проверка, по отношение на цялостната дейност на застрахователното предприятие, на състоянието му на платежоспособност, на формирането на техническите резерви и на активите, които ги покриват съгласно установените правила или следваните практики в държавата-членка по произход в съответствие с разпоредби, приети на равнище на Общността.

Когато съответното предприятие има разрешение да покрива рисковете, класифицирани в клас 18 на точка А от приложението, надзорът се разширява до наблюдение на техническите ресурси, които предприятието има на разположение за целите на извършване на действия по предоставяне на помощ, които се е ангажирало на извършва, когато правото на държавата-членка по произход предвижда наблюдение на такива ресурси.

▼M13

Държавата-членка по произход на застрахователното предприятие няма да възразява срещу презастрахователен договор, сключен от това застрахователно предприятие с презастрахователно предприятие, което има лиценз в съответствие с Директива 2005/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2005 г. относно презастраховането ([1]), или със застрахователно предприятие, което има лиценз в съответствие с настоящата директива или Директива 2002/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 г. относно животозастраховането ([2]), по

([1]) ОВ L 323, 9.12.2005 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 345, 19.12.2002 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2005/1/ЕО (ОВ L 79, 24.3.2005 г., стр. 9).

▼M13

причини, които са пряко свързани с финансовата стабилност на презастрахователното или застрахователното предприятие.

▼M7

3. Компетентните органи на държавата-членка по произход изискват от всяко застрахователно предприятие стабилни административни и счетоводни процедури и адекватен механизъм за вътрешен контрол.

Член 14

Държавата-членка на клона предвижда, когато застрахователно предприятие, получило разрешително в друга държава-членка извършва дейност чрез клон, компетентните органи на държавата-членка по произход да могат, след като са информирали компетентните органи на държавата-членка на клона, да извършват сами или чрез посредничеството на лица, назначени от тях за тази цел, да извършват проверка на място на информацията, необходима за осигуряване на финансов надзор на предприятието. Компетентните органи на държавата-членка на клона могат да участват в проверката.

Член 15

1. Държавата-членка по произход изисква от всяко застрахователно предприятие да осигури достатъчно технически резерви по отношение на цялостната си дейност.

Размерът на такива резерви се определя в съответствие с правилата, посочени в Директива 91/674/ЕИО.

▼M13

2. Държавата-членка по произход изисква от всяко застрахователно предприятие да осигури покритие на техническите резерви и изравнителния резерв, посочени в член 15а от настоящата директива, в съответствие с активите съгласно с член 6 от Директива 88/357/ЕИО. По отношение на рисковете, разположени в Общността, тези активи трябва да бъдат локализирани в рамките на Общността. Държавите-членки не изискват от застрахователните предприятия да локализират активите си в която и да е конкретна държава-членка. Независимо от това, държавата-членка по произход може да допуска облекчения по отношение на правилата за локализиране на активите.

3. Държавите-членки не поддържат или не въвеждат за формирането на техническите резерви система на брутни резерви, която изисква даването в залог на активи за покритие на неспечелени премии и предстоящи плащания от страна на презастрахователя, когато последният е презастрахователно предприятие с лиценз в съответствие с Директива 2005/68/ЕО или е застрахователно предприятие с лиценз в съответствие с настоящата директива или Директива 2002/83/ЕО.

Ако държавата-членка по произход разреши които и да е технически резерви да бъдат покрити с претенции срещу презастраховател, който не е нито презастрахователно предприятие с лиценз в съответствие с Директива 2005/68/ЕО, нито застрахователно предприятие с лиценз в съответствие с настоящата директива или Директива 2002/83/ЕО, тя определя условията за приемането на тези претенции.

▼M7

Член 15а

1. Държавите-членки изискват от всички застрахователни предприятия с главно управление на техни територии, които застраховат рискове, включени в клас 14, точка А от приложението (наричано по-долу „кредитно застраховане“) да формират резерв за изравняване за целите на компенсирането на всякакъв технически

▼M7

дефицит или иск над средния запас, възникващ в този клас в края на всяка финансова година.

2. Резервът за изравняване се изчислява съгласно правилата, определени от държавата-членка по произход съгласно един от петте метода, определени в точка Г от приложението, които се считат за еквивалентни.

3. До сумата, изчислена съгласно методите, определени в точка Г от приложението, резервът за изравняване не се взема предвид за целите на изчисляване на границата на платежоспособност.

4. Държавите-членки могат да освободят застрахователните предприятия с главно управление на тяхна територия от задължението да формират резерви за изравняване за дейността по кредитно застраховане, когато премиите или вноските, които се получават по кредитни застраховки, са по-малко от 4 % от общите премии или вноски, получаеми от тях и по-малко от 2 500 000 ECU.

▼M10

Член 16

1. Всяка държава-членка налага на всяко застрахователно дружество, което не е животозастрахователно дружество, чието главно управление е на нейна територия, да държи във всеки момент достатъчни налични граници на платежоспособност по отношение на всички свои дейности, най-малкото равни на изискванията на настоящата директива.

2. Наличните граници на платежоспособност се създават чрез имуществото на застрахователното дружество, свободно от всички предвидими задължения, като се извърши приспадане на нематериалните елементи, включително:

а) внесеният акционерен капитал, или ако става дума за взаимозастрахователни дружества, ефективният собствен начален капитал, с прибавени сметки на съдружниците, които отговарят на всички следващи критерии:

i) уставът трябва да постановява, че е възможно да се извършват плащания в полза на членове от техните сметки само ако това няма за цел да намали наличните граници на платежоспособността под изискуемото равнище или след прекратяването на дружеството, само ако всички други задължения са уредени;

ii) уставът трябва да постановява, че за всяко плащане, посочено в i), извършено за други цели освен индивидуалното прекратяване на членството, компетентните органи са уведомени най-малко един месец предварително и те могат в този срок да забранят плащането;

iii) съответните разпоредби в устава им могат да бъдат изменени само след като компетентните органи са декларирали, че не се противопоставят на изменението, без да се засягат критериите, изброени в i) и ii);

▼M13

б) резервите (законоустановени или други резерви), които не съответстват на поетите задължения, нито се класифицират като изравнителни резерви;

▼M10

в) пренасяне на печалбата или на загубите, като се приспаднат дивидентите, които ще се изплатят.

Наличните граници на платежоспособността се намаляват със сумата на собствените акции, притежавани пряко от застрахователното дружество, което е различно от животозастраховащо дружество.

▼M10

За застрахователни дружества, които не са животозастраховащи дружества, които сконтират или намаляват своите технически провизии за застрахователни събития, за да отчитат приходите от своите инвестиции, по силата на член 60, параграф 1, буква ж) от Директива 91/674/ЕИО на Съвета от 19 декември 1991 г. относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на застрахователните предприятия ([1]), наличните граници на платежоспособността се намаляват с разликата между техническите провизии преди сконтиране или приспадане така, както фигурират в приложението, и техническите резерви след сконтиране или намаляване. Това коригиране се извършва за всички рискове, изброени в точка А на приложението, с изключение на рисковете в класове 1 и 2. За класове, различни от 1 и 2, не е необходимо никакво коригиране в случай на сконтиране на анюитетите, включени в техническите провизии.

▼M13

Действителната граница на платежоспособност се намалява също и със следните елементи:

а) участия, които застрахователното предприятие притежава във:

— застрахователни предприятия по смисъла на член 6 от настоящата директива, член 4 от Директива 2002/83/ЕО или член 1, буква б) от Директива 98/78/ЕО на Европейския парламент и на Съвета,

— презастрахователни предприятия по смисъла на член 3 от Директива 2005/68/ЕО или презастрахователни предприятия на трети страни по смисъла на член 1, параграф 1 от Директива 98/78/ЕО,

— застрахователни холдингови дружества по смисъла на член 1, i) от Директива 98/78/ЕО,

— кредитни и финансови институции по смисъла на член 1, параграфи 1 и 5 от Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета,

— инвестиционни посредници и финансови институции по смисъла на член 1, параграф 2 от Директива 93/22/ЕИО на Съвета и член 2, параграфи 4 и 7 от Директива 93/6/ЕИО на Съвета.

▼M11

б) всеки от описаните по-долу елементи, които застрахователното предприятие притежава, издадени от структурите, определени в буква а), в които то има участие:

— инструментите, посочени в параграф 3,

— инструментите, посочени в член 18, параграф 3 от Директива 79/267/ЕИО,

— условните вземания и инструментите, посочени в член 35 и в член 36, параграф 3 от Директива 2000/12/ЕО.

Когато едно участие се държи временно в друга кредитна институция, друг инвестиционен посредник, друга финансова институция, друго застрахователно предприятие, друго презастрахователно предприятие или друго застрахователно холдингово дружество, за нуждите на операция по финансово подпомагане, целяща да заздрави и да спаси това образувание, компетентният орган може да не приложи разпоредбите относно приспадането, посочени в четвърта алинея, букви а) и б).

Като алтернатива на приспадането на елементите, посочени в четвърта алинея, букви а) и б), държани от застрахователното предприятие в кредитни институции, в инвестиционни посредници и във финансови институции, държавите-членки могат да разрешат на техните застрахователни предприятия да прилагат съответно

([1]) ОВ L 374, 31.12.1991 г., стр. 7.

▼M11

методите 1, 2 или 3 от приложение I от Директива 2002/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 г. относно допълнителния надзор на кредитните институции, застрахователните предприятия и на инвестиционните посредници, принадлежащи към един финансов конгломерат ([1]). Метод № 1 (счетоводно консолидиране) се прилага само ако компетентният орган е сигурен за равнището на интегрираното управление и на вътрешния контрол на предприятията, до които би се отнасяло консолидирането. Избраният метод се прилага последователно в дългосрочен план.

Държавите-членки могат да предвидят, че за изчисляването на собствените средства, предвидено в настоящата директива, застрахователните предприятия, подложени на допълнителния надзор въз основа на Директива 98/78/ЕО или на Директива 2002/87/ЕО, могат да не приспадат елементите, посочени в четвърта алинея,, букви а) и б), които се държат в кредитни институции, в инвестиционни посредници, във финансови институции, в застрахователни и презастрахователни предприятия или в холдингови застрахователни дружества, които подлежат на допълнителен надзор.

За целите на приспадането на участията, посочени в настоящия параграф, под „участие“ се разбира участие по смисъла на член 1, буква е) от Директива 98/78/ЕО.

▼M10

3. Наличните граници на платежоспособността могат да бъдат установени също:

а) чрез кумулативни преференциални акции и подчинен заемен капитал до равнище 50 % от най-ниската сума на наличните граници на платежоспособност или на изискването за граници на платежоспособността, от които най-много 25 % са установени от подчинени заеми с установен падеж или от кумулативни преференциални акции с определено времетраене, доколкото в случай на несъстоятелност или на ликвидиране на застрахователното дружество, което не е животозастрахователно дружество, съществуват обвързващи споразумения по смисъла на които подчинения заемен капитал или преференциалните акции заемат по-ниска позиция от кредитите на всички други кредитори и се плащат едва след уреждането на всички други текущи дългове до този момент.

Подчинените заеми трябва освен това да отговарят на следните условия:

i) отчетени са само действително преведените средства по фондове;

ii) за заеми с фиксиран падеж началният падеж трябва да бъде фиксиран на най-малко пет години. Най-късно една година преди падежа застрахователното дружество, което не е животозастраховащо дружество, предлага на компетентните органи план за одобрение, посочващ как наличните граници на платежоспособността трябва да бъдат поддържани или да бъдат доведени до желаното равнище при падежа, освен ако сумата на заема, влизаща в състава на наличните граници на платежоспособността, не е била прогресивно намалена и то в продължение на петте години, предхождащи падежа. Компетентните органи могат да разрешат предварителното изплащане на тези фондове, при условие че застрахователното дружество емитент, което не е животозастраховащо дружество, е отправило искане и че неговите налични граници на платежоспособността не рискуват да спаднат под изискуемото равнище;

([1]) ОВ L 35, 11.2.2003 г.

▼M10

iii) заемите без фиксиран падеж са платими само посредством предизвестие от пет години, освен ако не са вече оценени като съставни на наличните граници на платежоспособността или е било изискано официално от компетентните органи предварително споразумение за тяхното предварително изплащане. В последния случай застрахователното дружество, което не е животозастраховащо дружество, информира компетентните органи най-рано шест месеца преди предвидената дата на изплащане, като им посочва размера на наличните граници на платежоспособността и изискването за граници на платежоспособност преди и след изплащането. Компетентните органи разрешават изплащането само ако границите на платежоспособността на застрахователното дружество, което не е животозастраховащо дружество, не рискуват да спаднат под изискуемото равнище;

iv) договорът за заем не съдържа никаква клауза, предвиждаща че при определени обстоятелства, различни от ликвидацията на застрахователното дружество, което не е животозастраховащо дружество, дългът трябва да бъде изплатен преди договорения падеж;

v) договорът за заем може да бъде изменян едва след като компетентните органи са декларирали, че нямат възражение към изменението;

б) от ценни книжа с неопределен срок и от другите инструменти, включително кумулативни преференциални акции, различни от посочените в буква а), до размер от 50 % от най-малката сума, от наличните граници на платежоспособността или от изискването за граници на платежоспособността, за всички тези ценни книжа и подчинени заеми, посочени в буква а), доколкото те отговарят на следните условия:

i) те не могат да бъдат изплатени по инициатива на приносителя или без предварително съгласие на компетентния орган;

ii) договорът за емитиране дава на застрахователното дружество, което не е животозастраховащо дружество, възможността да отлага плащането на лихвите по заема;

iii) вземанията на заемодателя към застрахователното дружество, което не е животозастраховащо дружество, заемат в своята цялост позиция по-ниска от тази на всички неподчинени кредитори;

iv) документите, уреждащи емитирането на ценни книжа, предвиждат капацитетът на дълга и на лихвите, които не са изплатени, да покрият загубите, като позволяват при това на застрахователното дружество да продължава своята дейност;

v) отчетени са само действително преведените суми.

4. По искане и при оправдаване от дружеството пред компетентния орган на държавата-членка по произход и със съгласието на този орган, наличните граници на платежоспособността могат също да бъдат създадени:

а) чрез половината от непреведената част от капитала или на началния капитал от момента, в който преведената част достигне 25 % от този капитал или на началния капитал, до размер от 50 % от най-ниската сума на наличните граници на платежоспособността или на изискването за граници на платежоспособността;

б) чрез внасяне на вноски, които взаимозастрахователните дружества и дружествата под форма на взаимозастрахователни

▼M10

дружества с променливи вноски, могат да изискат от своите съдружници в рамките на финансовата година до размера на половината от разликата между максималните вноски и действително преведените вноски. Във всеки случай, тези възможности за внасяне не могат да представляват повече от 50 % от най-ниската сума на изискването за граници на платежоспособността или на наличните граници на платежоспособността. Компетентните национални власти постановяват ръководни принципи, установяващи условията, при които могат да бъдат приети допълнителни вноски;

в) чрез скритите нетни резерви, произлизащи от оценката на активите, доколкото тези скрити нетни резерви нямат изключителен характер.

5. Измененията, внесени в параграфи 2, 3 и 4 с оглед отчитането на приемливите елементи за наличните граници на платежоспособността се приемат в съответствие с процедурата, предвидена в член 2 от Директива 91/675/ЕИО на Съвета ([1]).

Член 16а

1. Изискуемата граница на платежоспособност се определя или спрямо годишната сума на премиите или вноските, или по отношение на средния разход за застрахователни събития за последните три финансови години.

Във всеки случай, когато застрахователното дружество, което не е животозастраховащо дружество, практикува основно само един или няколко риска — кредит, буря, градушка или измръзване, референтният период за средния разход за застрахователни събития съответства на седемте последни финансови години.

2. При спазване на член 17 изискването за граници на платежоспособността е равно на по-високото равнище от двата резултата, посочени в параграфи 3 и 4.

3. Основата на премиите се изчислява от брутните емитирани премии или вноски или на брутните получени премии или вноски, както са изчислени по-долу, като се взема предвид по-високото число.

Премиите или вноските за класове 11, 12 и 13, изброени в приложението, точка А, се увеличават с 50 %.

Премиите или вноските, включително допълнителните, емитирани в рамките на преки сделки през последната финансова година, се агрегират.

Към тази сума се добавя общата сума на премиите, приети за презастраховане през последната финансова година.

От нея се изважда общата сума на премиите или вноските, анулирани през последната финансова година, както и общата сума на данъците и таксите, свързани с премиите или вноските, съставляващи агрегата.

Така получената сума се разделя на два дяла, като първият от тях е от 50 милиона EUR, а вторият съответства на остатъка; сумите, отговарящи съответно на 18 % и 16 % от тези дялове, се изчисляват и се добавят след това един към друг.

▼M13

Така получената сума се умножава по съотношението между размера на претенциите, които остава да бъдат поети от предприятието след приспадането на сумите, които се покриват от презастраховката, и брутния размер на претенциите, като се вземат последните три финансови години; това съотношение не

([1]) ОВ L 374, 31.12.1991 г., стр. 32.

▼M13

може да бъде под 50 %. По искане на застрахователното предприятие, което е подкрепено с доказателства и е, отправено до компетентната власт на държавата-членка по произход и със съгласието на тази власт, сумите, които се покриват от носители със специална цел, посочени в член 46 от Директива 2005/68/ЕО, могат да бъдат приспаднати като презастраховка.

▼M10

С одобрението на компетентните органи могат да бъдат използвани статистически методи за определяне на премиите или вноските за класове 11, 12 и 13.

4. Базата за изчисляване за застрахователни събития се изчислява както следва, като за класове 11, 12 и 13, изброени в точка А на приложението, се използват застрахователните събития, провизии и искове, увеличени с 50 %.

Сумите по застрахователните обезщетения, изплатени по отношение на пряка дейност (без намаляване на застрахователните обезщетения за сметка на цесионери и ретроцесионери) през периодите, посочени в параграф 1, се агрегира.

Към тази сума се добавя сумата на застрахователните обезщетения, изплатени по отношение на приети презастраховки или ретроцесии през същите периоди, както и сумата на провизиите за неизплатени застрахователни обезщетения, установени в края на последната финансова година, както за пряка дейност, така и за приемане на презастраховки.

Впоследствие от тази сума се приспада сумата на застрахователните обезщетения, изплатени през периодите, посочени в параграф 1.

От така получената сума се приспада сумата на провизиите за платими застрахователни обезщетения, установени в началото на втората финансова година, предшестваща последната финансова година, за която има счетоводни отчети, както за пряката дейност, така и за приемането на презастраховки. Ако референтният период, установен в параграф 1, е от седем години, сумата на провизиите за застрахователни обезщетения, установени в началото на шестата финансова година, предшестваща последната финансова година, за която има счетоводни отчети се приспада.

В зависимост от референтния период, предвиден в параграф 1, една трета или една седма от получената сума се разделя на два дяла, първият от които е от 35 милиона EUR, а вторият отговаря на остатъка; дробите, отговарящи съответно на 26 % и 23 % от тези дялове, след това се добавят една към друга.

▼M13

Така получената сума се умножава по съотношението между размера на претенциите, които остава да бъдат поети от предприятието след приспадането на сумите, които се покриват от презастраховката, и брутния размер на претенциите, като се вземат последните три финансови години; това съотношение не може да бъде под 50 %. По искане на застрахователното предприятие, което е подкрепено с доказателства и е отправено до компетентната власт на държавата-членка, където се намира главното управление, и със съгласието на тази власт, сумите, които се покриват от носители със специална цел, посочени в член 46 от Директива 2005/68/ЕО, могат да бъдат приспаднати като презастраховка.

▼M10

С одобрението на компетентните органи могат да бъдат използвани статистически методи за разпределяне на застрахователните обезщетения, провизиите или исковете за класове 11, 12 и 13. При рисковете, посочени в приложението, точка А, клас 18, сумата на изплатените застрахователни обезщетения, използвана при изчисляването на базата на застрахователните обезщетения,

▼M10

се състои от понесените разходи от застрахователното предприятие по отношение на осъществената интервенция за подпомагане. Такива разходи се изчисляват според националните разпоредби на държавата-членка по произход.

5. Ако изискваните граници на платежоспособност така изчислени съгласно параграфи 2, 3 и 4 дават резултат, по-малък от изискваната граница на платежоспособност за предходната финансова година, изискването за граници на платежоспособността е най-малкото равно на това за предходната финансова година, умножено по съотношението между техническите провизии за платими застрахователни обезщетения в края на последната финансова година, и сумата на техническите провизии за платими застрахователни обезщетения в началото на последната финансова година. В тези изчисления техническите провизии се изчисляват, като се извърши приспадане на презастраховката, а коефициентът занапред не може в никакъв случай да бъде по-малко от единица.

6. Дробите, прилагащи се към дяловете, посочени в параграф 3, шеста алинея, и в параграф 4, шеста алинея, са поотделно всяка от тях намалени до една трета относно здравната застраховка, управлявана със следване на техника, сходна с тази на застраховка „Живот“, ако:

а) изплатените премии са изчислени на базата на таблици за склонността към заболяване според математически методи, прилагащи се за застраховка, която не е животозастраховане;

б) установява се провизия за напредваща възраст;

в) събрана е допълнителна премия за установяване на граници на сигурност с подходяща сума;

г) застрахователят може да прекрати договора най-късно преди края на третата застрахователна година;

д) договорът предвижда възможността за увеличаване на премиите или за намаляване на плащанията, дори за текущите договори.

Член 17

1. Една трета от изискването за граници на платежоспособност така, както е определен в член 16а, представлява фонда за гарантиране. Този фонд се установява от елементите, изброени в член 16, параграфи 2 и 3, и, със съгласието на компетентния орган на държавата-членка по произход, параграф 4, буква в).

2. Фондът за гарантиране не може да бъде по-малък от 2 милиона EUR. Във всеки случай, ако става дума за рискове или за част от рисковете, включени в един от класовете в точка А на приложението под номера 10—15, той трябва да бъде 3 милиона EUR.

Всяка държава-членка може да предвиди, че минималният фонд за гарантиране се намалява с една четвърт в случай на взаимозастрахователни кооперации и сдружения от типа на взаимозастрахователните кооперации.

Член 17а

1. Сумите в еуро, посочени в член 16а, параграфи 3 и 4, и в член 17, параграф 2, се ревизират всяка година, като първата ревизия се извършва на 20 септември 2003 г., в зависимост от развитието на европейския индекс на потребителските цени, публикуван от Евростат за всички държави-членки.

Сумите се коригират автоматично, като се увеличава основната сума и се развива според следната процедура: базисната сума в еуро се увеличава с процента на вариране на въпросния индекс за периода от влизането в сила на настоящата директива до

▼M10

датата на ревизията и се закръглява до кратно на следващите 100 000 EUR.

Ако варирането от последната адаптация е по-малко от 5 %, сумата не се коригира.

2. Комисията информира всяка година Европейския парламент и Съвета за ревизията и за коригираните суми, посочени в параграф 1.

▼M13

Член 17б

1. Всяка държава-членка изисква от застрахователно предприятие, чийто главно управление се намира на нейната територия, и което извършва презастрахователна дейност, да формира по отношение на цялостната си дейност минимален гаранционен капитал в съответствие с член 40 от Директива 2005/68/ЕО, ако е изпълнено едно от следните условия:

а) събраните презастрахователни премии превишават 10 % от брутния му премиен приход;

б) събраните презастрахователни премии превишават 50 000 000 EUR;

в) техническите резерви, които произтичат от неговата дейност по активно презастраховане, превишават 10 % от общите му технически резерви.

2. Всяка държава-членка може да избере да приложи за застрахователните предприятия, посочени в параграф 1 от настоящия член, и чийто адрес на управление се намира на нейната територия, разпоредбите на член 34 от Директива 2005/68/ЕО по отношение на тяхната дейност по активно презастраховане, ако едно от установените в посочения параграф условия е изпълнено.

В този случай съответната държава-членка изисква, всички активи, които се използват от застрахователното предприятие за покритие на техническите резерви, отговарящи на дейността му по активно презастраховане, да бъдат отделени, както и да бъдат управлявани и разграничавани от дейността по пряко застраховане на застрахователното предприятие, без каквато и да е възможност за трансфер. В такъв случай и само доколкото е засегната тяхната дейност по активно презастраховане, застрахователните предприятия не са предмет на членове 20, 21 и 22 от Директива 92/49/ЕИО ([1]) и на приложение I към Директива 88/357/ЕИО.

Всяка държава-членка гарантира, че нейните компетентни власти извършват проверка на разделянето, предвидено във втората алинея.

3. Ако Комисията вземе решение съгласно член 56, буква в) от Директива 2005/68/ЕО да увеличи размерите, които се използват за изчисляване на изискуемата граница на платежоспособност, предвидена в член 37, параграфи 3 и 4 от настоящата директива, всяка държава-членка прилага за застрахователните предприятия, посочени в параграф 1 от настоящия член, разпоредбите на членове 35—39 от посочената директива по отношение на тяхната дейност по активно презастраховане.

([1]) Директива 92/49/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 г. за съгласуването на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, свързани с прякото застраховане, различно от животозастраховането (Трета директива за застраховането, различно от животозастраховане) (ОВ L 228, 11.8.1992 г., стр. 1). Директива, последно изменена с Директива 2005/1/ЕО.

▼M7

Член 18

1. Държавите-членки не предписват правила за избора на активите, за които не е необходимо да бъдат използвани като покритие на техническите резерви, посочени в член 15.

2. По силата на член 15, параграф 2, член 20, параграфи 1, 2, 3 и 5 и последната алинея от член 22, параграф 1, държавите-членки не ограничават свободното разпореждане с онези активи, били те движими или недвижими, които съставляват част от активите на застрахователни предприятия, получили разрешително.

3. Параграфи 1 и 2 не изключват мерки, които държавите-членки, защитавайки интересите на застрахованите лица, са в правото си да предприемат като собственици или членове или партньори на въпросното предприятие.

▼M2

Член 19

1. Всяка държава-членка изисква от всяко предприятия, чийто централни управления се намират на нейна територия, да представя годишен отчет, включващ всички видове операции, за финансовото състояние, за платежоспособността и за рисковете, изброени под № 18 в точка А от приложението, както и за други ресурси, с които разполага за изпълнение на задълженията си, когато законодателството на съответната държава-членка предвижда надзор на такива ресурси.

▼M3

1а. По отношение на кредитното застраховане, предприятието предоставя на надзорния орган счетоводни отчети, в които са отразени техническите резултати и техническите резерви, свързани с тази дейност.

▼M7

2. Държавите-членки изискват от застрахователните предприятия с главно управление на техните територии периодично да предоставят декларациите, заедно със статистически документи, необходими за целите на надзора. Компетентните органи си предоставят взаимно всякаква документация или информация, която е полезна за целите на надзора.

3. Всяка държава-членка предприема всички необходими стъпки, за да гарантира, че компетентните органи имат необходимите правомощия и средства за надзор на дейността на застрахователните предприятията с главно управление на нейна територия, включително дейност, извършвана извън тази територия в съответствие с директивите на Съвета, уреждащи такава дейност и за целите на осигуряване на тяхното прилагане.

Тези правомощия и средства трябва, по-специално, да дават възможност на компетентните органи да:

а) правят подробни запитвания относно състоянието на предприятието и цялостната му дейност, *inter alia*, чрез:

— събиране на информация или изискване предаването на документи, касаещи неговата застрахователна дейност,

— осъществяване разследвания на място в работните помещения на предприятието;

б) вземат всякакви мерки спрямо предприятието, неговите директори или управители или лицата, които го контролират, които са подходящи и необходими, за да гарантира, че дейността на предприятието продължава да е в съответствие със законовите, подзаконовите и административните разпоредби, които предприятието трябва да съблюдава във всяка държава-членка и особено схемата на действия, доколкото тя остава задължителна и да предотвратява или поправя всякакви нередности, засягащи интересите на застрахованите лица;

▼M7

в) осигуряват изпълнението на тези мерки, ако е необходимо принудително и, ако е целесъобразно, по съдебен път.

Държавите-членки могат също да предвидят компетентните органи да получават всякаква информация, отнасяща се договорите, държани от посредници.

Член 20

1. Ако предприятие не спазва член 15, компетентният орган на неговата държава-членка по произход може да забрани свободното разпореждане с неговите активи след съобщаване на намерението на компетентните органи на държавите-членки, където са разположени рисковете.

2. За целите на възстановяване на финансовото състояние на предприятие, чиято граница на платежоспособност е паднала под изискуемия от ►M10 член 16а ◄ минимум, компетентните органи на държавата-членка по произход изискват представянето за одобрение на план за възстановяване на стабилното финансово състояние.

При изключителни обстоятелства, ако компетентният орган счита, че финансовото състояние на предприятието ще се влоши допълнително, той може също да ограничи или забрани свободното разпореждане с неговите активи. Той информира органите на други държави-членки на територията на които предприятието извършва дейност, за всякакви мерки, които е взел и последните, по молба на първите, вземат същите мерки.

3. Ако границата на платежоспособност падне под гаранционния фонд, както е определен в член 17, компетентните органи на държавата-членка по произход изискват от предприятието да представи краткосрочна финансова схема за одобрение.

Те могат също да ограничат или забранят свободното разпореждане с активите на предприятието. Те информират органите на други държави-членки, на територията на които предприятието извършва дейност за това и последните, по искане на първите, вземат същите мерки.

4. Компетентните органи могат да вземат допълнително всякакви мерки, необходими за защита на интересите на застрахованите лица в случаите, предвидени в параграфи 1, 2 и 3.

5. Всяка държава-членка взема необходимите мерки, за да може, в съответствие с вътрешното си право, да забрани свободното разпореждане с активи, разположени на нейна територия по искане, в случаите, предвидени в параграфи 1, 2 и 3, на държавата-членка по произход на предприятието, която определя активите, които да бъдат обхванати от такива мерки.

▼M10

Член 20а

1. Държавите-членки осигуряват компетентните органи да разполагат с правомощия, позволяващи им да изискват от застрахователните дружества, които не са животозастрахователни дружества, програма за финансово възстановяване, когато те преценят, че правата на застрахованите са заплашени. Тази програма за възстановяване трябва да съдържа най-малко за следващите три финансови години детайлно описание на следните елементи или отнасящите се към тях оправдания:

а) прогнозни разчети на разходите за управление, и по-специално общите текущи разходи и комисионни;

б) план, детайлизиращ прогнозни разчети за приходи и за разходи както за пряка дейност и приемания за презастраховане, така и за цесии за презастраховане;

в) прогнозен баланс;

▼M10

г) оценка на финансовите ресурси, които трябва да послужат за покриване на задълженията и на изискването за граница на платежоспособността;

д) общата политика в областта на презастраховането.

2. Когато правата на застрахованите са заплашени заради влошаване на финансовото състояние на дружеството, държавите-членки съблюдават компетентните органи да разполагат с правомощия, позволяващи им да изискват от застрахователно дружество по-високи от изискваните граници на платежоспособността, за да може дружеството в близко бъдеще да стигне до състояние да удовлетвори изискванията за платежоспособност. Равнището на това по-високо изискване за граници на платежоспособността се определя в зависимост от програмата за финансово възстановяване, посочена в параграф 1.

3. Държавите-членки съблюдават компетентните органи да разполагат с правомощия, позволяващи им да преразглеждат в посока надолу всички елементи, приети да установяват границите на платежоспособността, по-специално ако пазарната стойност на тези елементи се е променила чувствително от края на последната финансова година.

▼M13

4. Държавите-членки гарантират, че компетентните власти имат правомощия да ограничат редуцирането на границата на платежоспособност, определена в съответствие с член 16а, на базата на презастраховката, ако:

а) естеството или качеството на презастрахователните договори се е променило значително след последната финансова година;

б) няма или е налице ограничен риск при трансфера по презастрахователните договори.

▼M10

5. Когато компетентните органи са изискали програма за финансово възстановяване на застрахователно дружество, което не е животозастраховащо дружество, в съответствие с параграф 1, те се въздържат да дават одобрение в съответствие с член 10, параграф 3, алинея втора, на настоящата директива, с член 16, параграф 1, буква а) от Директива 88/357/ЕИО на Съвета (втора директива „застраховане, различно от животозастраховане“) ([1]), и съгласно член 12, параграф 2 на Директива 92/49/ЕИО на Съвета (трета директива „застраховане, различно от животозастраховане“) ([2]), толкова време, колкото сметнат, че са заплашени правата на застрахованите по смисъла на параграф 1.

▼M5

_____

▼B

Раздел B: Отнемане на разрешително

▼M7

Член 22

1. Разрешително, издадено на застрахователно предприятие от компетентния орган на неговата държава-членка по произход, може да бъде отнето от този орган, ако предприятието:

([1]) ОВ L 172, 4.7.1998 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2000/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 181, 20.7.2000 г., стр. 65).

([2]) ОВ L 228, 11.8.1992 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2000/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 290, 17.11.2000 г., стр. 27).

▼M7

а) не използва разрешителното в рамките на 12 месеца, изрично се отказва от него или преустанови извършването на дейност за повече от шест месеца, освен ако съответната държава-членка не е предвидила срокът на разрешителното да изтича в такива случаи;

б) престане да отговаря на условията за допускане;

в) не е успяло, в разрешения срок, да вземе мерките, посочени в плана за възстановяване или финансовата схема, посочена в член 20;

г) сериозно наруши изпълнението на задълженията си по разпоредбите, приложими спрямо него.

В случай на отнемане или изтичане срока на разрешително, компетентните органи на държавата-членка по произход уведомяват съответно компетентните органи на другите държави-членки и те вземат съответни мерки за възпрепятстване започването на нови операции от предприятието на тяхна територия, съгласно правото на установяване или на свободното предоставяне на услуги. Компетентните органи на държавата-членка по произход, съвместно с тези органи, вземат всички необходими мерки за защита на интересите на застрахованите лица, и по-специално ограничават свободното разпореждане с неговите активи съгласно член 20, параграфи 1 и 2, втора алинея, или параграф 3, втора алинея.

2. Всяко решение за отнемане на разрешително се обосновава с точните мотиви и се съобщава на съответното предприятие.

▼M6

Дял III А Правила, които се прилагат към агенции или клонове, установени в Общността и принадлежащи на предприятия, чието главно управление е извън Общността

▼B

Член 23

1. Всяка държава-членка поставя условие за получаване на официално разрешително за достъп до дейността, посочена в член 1 за всяко предприятие с главно управление извън Общността.

2. Държава-членка може да издаде разрешително, ако предприятието отговаря най-малко на следните условия:

а) предприятието има право да извършва застрахователна дейност по неговото национално законодателство;

б) предприятието установи представителство или клон на територията на тази държава-членка;

в) предприятието се задължава да установи на мястото на управление на представителството или клона, сметки, специално предназначени за дейността, която то извършва там, и да пази всички архиви, свързани със сключените сделки;

г) предприятието определи упълномощен представител, който подлежи на одобрение от компетентните органи;

д) предприятито притежава в страната, в която извършва дейността, активи в размер, равен най-малко на половината от минималния размер по член 17, параграф 2, по отношение на гаранционния фонд, и депозира една четвърт от минималния размер като обезпечение;

е) предприятието се задължава да поддържа граница на платежоспособност в съответствие с изискванията, посочени в член 25;

ж) предприятието представи програма за дейността в съответствие с член 11, параграфи 1 и 2;

▼M9

з) съобщава името и адреса на представителя за уреждане на претенции, назначен във всяка държава-членка, различна от тази, в която се иска издаването на разрешение, ако рисковете, които ще бъдат застраховани, са класифицирани към вид 10 от точка А на приложението, с изключение на отговорност на превозвача.

▼B

Член 24

Държавите-членки изискват предприятията да създадат достатъчни технически резерви за покриване на поетите на тяхна територия отговорности. Държавите-членки следят за това представителството или клонът да покрие тези технически резерви с активи, които са равностойни на резервите и представляват съответстващи активи до степента, определена от съответната държава.

При изчисляване на техническите резерви, както и при определяне на категориите инвестиции и оценката на активите се прилага правото на държавите-членки.

Съответната държава-членка задължително изисква активите, които представляват техническите резерви, да се намират на нейна територия. Независимо от това се прилага член 15, параграф 3.

Член 25

1. Всяка държава-членка изисква от установените на нейна територия представителства и клонове граница на платежоспособност, която се състои от активите, без всички предвидими задължения и с изключение на всички нематериални активи. Границата на платежоспособност се изчислява в съответствие с член 16, параграф 3. При изчисляване на тази граница се вземат предвид само премиите или вноските и застрахователните обезщетения, които се отнасят до дейността на съответното представителство или клон.

2. Една трета от границата на платежоспособност съставлява гаранционния фонд. Гаранционният фонд не може да бъде по-малък от половината от изискванията минимален размер съгласно член 17, параграф 2. В този гаранционен фонд се включва внесения в съответствие с член 23, параграф 2, буква д) първоначален депозит.

3. Активите, които представляват границата на платежоспособност, трябва да се държат в страната, в която се извършва дейността до размера на гаранционния фонд, а остатъкът се държи на територията на Общността.

▼M2

Член 26

1. Всяко предприятие, което е подало заявление за или е получило разрешение от повече от една държава-членка, може да подаде заявление за следните предимства, които могат да се предоставят единствено съвместно:

а) посочената в член 25 граница на платежоспособност се изчислява за цялата икономическа дейност, която то извършва в рамките на Общността; в този случай за целите на изчислението се взимат предвид единствено операциите, които са извършени от всички установени в Общността представителства или клонове;

б) депозитът, който се изисква съгласно член 23, параграф 2, буква д) се внася само в една от тези държави-членки;

в) активите, представляващи гаранционния фонд се намират в която и да е от държавите-членки, в които предприятието упражнява дейност.

▼M2

2. Заявлението за ползване на предвидените в параграф 1 предимства се подава до компетентните органи в съответната държава-членка. В заявлението трябва да се посочи органът на държавата-членка, който в бъдеще ще упражнява надзор на платежоспособността на цялата икономическа дейност на установените в Общността представителства или клонове. Предприятието трябва да посочи причините за направения от него избор на орган. Депозитът се внася в тази държава-членка.

3. Предвидените в параграф 1 предимства могат да се предоставят само със съгласието на компетентните органи на всички държави-членки, в които е подадено заявление. Те влизат в сила от момента, когато избраният надзорен орган информира другите надзорни органи, че ще осъществява надзор на платежоспособността на цялостната икономическа дейност на представителствата или клоновете в Общността.

Избраният надзорен орган получава от другите държави-членки информацията, която е необходима за упражняването на надзор на цялостната платежоспособност на установените на тяхна територия представителства или клонове.

4. При поискване от страна на една или повече от заинтересованите държави-членки, предоставените съгласно настоящия член предимства се отнемат едновременно от всички заинтересовани държави-членки.

▼B

Член 27

Разпоредбите на членове 19 и 20 се прилагат и за представителства и клонове на предприятията, за които се прилага настоящия раздел.

▼M2

По отношение на прилагането на член 20, когато дадено предприятие има право на предвидените в член 26, параграф 1 предимства, органът, който отговаря за извършването на проверки на платежоспособността на установените в Общността представителства или клонове по отношение на цялостната им икономическа дейност, се третира по същия начин, както и органът в държавата, на чиято територия се намира главното управление на предприятието от Общността.

▼B

Член 28

При отнемане на разрешително от органа по член 26, параграф 2, този орган уведомява органите на другите държави-членки, в които предприятието извършва дейност, а те предприемат подходящи мерки. Ако причината за отнемане на разрешителното е неадекватност на цялостното състояние на платежоспособност, определено от държавите-членки, които са одобрили искането, посочено в член 26, държавите-членки, които са дали одобрение, също отнемат издадените от тях разрешителни.

▼M7

Член 28а

1. Съгласно условията, залегнали във вътрешното право, всяка държава-членка разрешава на агенции и клонове, учредени на нейна територия и обхванати от настоящия дял, да прехвърлят всички или част от своя портфейл от договори на цесионер, установен в същата държава-членка, ако компетентните органи на тази държава-членка или, ако е целесъобразно, на държавата-членка, посочена в член 26 удостоверят че, след като прехвърлянето бъде взето предвид, цесионерът притежава необходимата граница на платежоспособност.

▼M7

2. Съгласно условията, залегнали във вътрешното право, всяка държава-членка разрешава на агенции и клонове, учредени на нейна територия и обхванати от настоящия дял, да прехвърлят всички или отделен вид застраховки от своя портфейл от договори на застрахователно предприятие с главно управление в друга държава-членка, ако компетентните органи на тази държава-членка удостоверят, че след като прехвърлянето бъде взето предвид, цесионерът притежава необходимата граница на платежоспособност.

3. Ако съгласно условията, залегнали във вътрешното право, държава-членка разреши на агенции и клонове, учредени на нейна територия и обхванати от настоящия дял, да прехвърлят всички или отделен вид застраховки от своя портфейл от договори на агенция или клон, обхванати от настоящия дял и учредени на територията на друга държава-членка тя осигурява компетентните органи на държавата-членка на цесионерът или, ако е целесъобразно, на държавата-членка, посочена в член 26, да удостоверят, че след като прехвърлянето бъде взето предвид, цесионерът притежава необходимата граница на платежоспособност, че законът на държавата-членка на цесионерът позволява такова прехвърляне и че тази държава се е съгласила с прехвърлянето.

4. При обстоятелствата, посочени в параграфи 1, 2 и 3, държавата-членка, в която са разположени прехвърлящата агенция или клон, разрешава прехвърлянето след получаване на съгласието на компетентните органи на държавата-членка, в която са разположени рисковете, когато е различна от държавата-членка, в която са разположени прехвърлящата агенция или клон.

5. Компетентните органи на държавата-членка, с която е направена консултация, дават мнението или съгласието си на компетентните органи на държавата-членка по произход на прехвърлящото застрахователно предприятие в рамките на три месеца от получаване на искането; отсъствието на отговор от органите в рамките на този период се счита за равнозначно на благоприятно мнение или мълчаливо съгласие.

6. Прехвърляне, разрешено съгласно настоящия член, се публикува, както е предвидено във вътрешното право на държавата-членка, където е разположен рискът. Такива прехвърляния са автоматично валидни спрямо титуляри на полици, застраховани лица и всякакви друг лица, имащи права или задължения по прехвърляните договори.

Настоящата разпоредба не засяга правата на държавата-членка да предоставя на титулярите на полици възможност да прекратяват договори в рамките на фиксиран период след прехвърлянето.

▼B

Член 29

Чрез споразумения, сключени с една или няколко трети страни в съответствие с Договора, Общността може да приеме разпоредби, различни от предвидените в настоящия дял, с цел да се гарантира достатъчна защита на застрахованите лица в държавите-членки при условия на взаимност.

▼M6

Дял III Б Правила, които се прилагат към дъщерни предприятия на предприятие-майка, към което се прилага правото на трета страна, и към придобиването на участия от такова предприятие

▼M12

Член 29а

1. Компетентните власти на държавите-членки информират Комисията и компетентните власти на останалите държави-членки:

▼M12

а) за всяко разрешение за пряко или непряко дъщерно дружество, едно или повече от дружествата-майки на който се управляват от законите на трета страна;

б) винаги, когато това дружество-майка придобие авоари в застрахователно дружество на Общността, които биха превърнали последното в негово дъщерно дружество.

2. Когато разрешението, посочено в параграф 1, буква а), се дава на прякото или непрякото дъщерно дружество на едно или повече дружества-майки, управлявани от законите на трета страна, в съобщението, изпратено от компетентните власти до Комисията, се посочва структурата на групата.

▼M6

Член 29б

1. Държавите-членки уведомяват Комисията за трудностите от общ характер, които техните застрахователни предприятия срещат при установяване или при извършване на дейността си в трета страна.

2. Комисията изготвя, първоначално не по-късно от шест месеца преди прилагането на настоящата директива, а след това - периодично, доклад, в който разглежда отнасянето към застрахователните предприятия от Общността в трети страни по смисъла на параграфи 3 и 4 във връзка с установяването и упражняването на застрахователна дейност и придобиването на участия в застрахователни предприятия от трети страни. Комисията представя тези доклади на Съвета, като прилага към тях подходящи предложения.

3. Когато Комисията установи било въз основа на докладите по параграф 2, било въз основа на друга информация, че трета страна не предоставя на застрахователни предприятия от Общността ефективен пазарен достъп, сравним с достъпа, който Общността предоставя на застрахователни предприятия от тази трета страна, Комисията може да внесе в Съвета предложения за мандат, който да ѝ позволява да води преговори с оглед да осигури сравними конкурентни възможности за застрахователните предприятия от Общността. Съветът взема решение с квалифицирано мнозинство.

4. Когато въз основа на докладите по параграф 2 или на друга информация Комисията установи, че в трета страна застрахователните предприятия на Общността не се ползват от режима на национално третиране, който им предлага същите конкурентни възможности като на местните застрахователни предприятия, и че условията за ефективен пазарен достъп не са изпълнени, Комисията може да започне преговори с оглед да се поправи това положение.

▼M12

При обстоятелствата, описани в първа алинея, по всяко време може да се вземе и решение, освен започването на преговори в съответствие с процедурата, предвидена в член 5 от Решение 1999/468/ЕО [1], и в съответствие с член 7, параграф 3 и член 8 от него, че компетентните власти на държавите-членки трябва да ограничат или да замразят решенията си по отношение на следното:

а) искания за разрешение, независимо дали чакащи в момента на решението, или внесени след това;

б) придобиване на авоари чрез преки или непреки дружества-майки, по чийто режим се урежда по законите на трета страна.

▼M6

Срокът на действие на посочените мерки не може да превишава три месеца.

([1]) ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

▼M6

Преди изтичането на този тримесечен срок и в светлината на резултатите от преговорите Съветът, по предложение на Комисията, може да реши с квалифицирано мнозинство да бъде продължено прилагането на мерките.

Подобно ограничаване или временно спиране на изпълнението не може да се прилага към учредяването на дъщерни предприятия от застрахователни предприятия или техни дъщерни предприятия, получили надлежно разрешение в Общността, нито към придобиването на участия от страна на такива предприятия или дъщерни предприятия в застрахователни предприятия от Общността.

5. Когато Комисията установи, че е налице едно от обстоятелствата, посочени в параграфи 3 и 4, държавите-членки, по нейно искане, я уведомяват:

а) за всяко искане за оторизиране на пряко или непряко дъщерно предприятие на едно или повече предприятия-майки, към което се прилага правото на съответната трета страна;

б) за всеки план на такова предприятие да придобие участие в общностно застрахователно предприятие, при което последното би станало дъщерно предприятие на първото.

Задължението за предоставяне на информация отпада, веднага след подписването на споразумение с третата страна, посочена в параграф 3 или 4, или с отпадането на мерките, посочени в параграф 4, втора и трета алинея.

6. Мерките, взети по силата на настоящия член, съответстват на задълженията на Общността по двустранни или многостранни международни договори, които регламентират започването и извършването на дейност като застрахователно предприятие.

▼B

Дял IV — Преходни и други разпоредби

Член 30

1. Държавите-членки предоставят на посочените в дял III предприятия, които при влизането в сила на мерките за прилагане на настоящата директива извършват на тяхна територия един или някои класове застраховки по член 1, петгодишен срок за привеждане в съответствие с изискванията на членове 16 и 17, считано от датата на нотифицирането на настоящата директива.

2. Освен това държавите-членки могат:

а) да предоставят на предприятията, посочени в параграф 1, които при изтичане на петгодишния срок не са установили напълно своята граница на платежоспособност, допълнителен срок не повече от две години, в който да сторят това, при условие, че тези предприятия представят за одобрение от надзорния орган, в съответствие с член 20, мерките, които предлагат да предприемат за тази цел;

б) да освобождават предприятията, посочени в параграф 1, чийто годишен доход от премии или вноски при изтичане на петгодишния срок не е достигнал шесткратния размер на изискванията минимален гаранционен фонд съгласно член 17, параграф 2, от изискването да установяват минимален гаранционен фонд преди края на финансовата година, през която доходите от премии или вноски възлиза на шесткратния размер на минималния гаранционен фонд. След оценка на резултатите от проверката по член 33, Съветът се произнася с единодушие по предложение на Комисията кога държавите-членки да премахнат това облекчение.

▼B

3. Предприятията, които желаят да разширят дейността си по смисъла на член 8, параграф 2 или член 10, могат да направят това, само ако незабавно се приведат в съответствие с изискванията на настоящата директива. Предприятията по параграф 2, буква б), които в рамките на националната територия разширяват дейността си с други класове застраховки или на други части от тази територия, могат да бъдат освободени от изискването за установяване на минималния гаранционен фонд, посочен в член 17, параграф 2 за десетгодишен срок от нотифицирането на настоящата директива.

4. Предприятия, чиято структура се различава от посочените в член 8, могат, в тригодишен срок от нотифицирането на директивата, да продължават да извършват съществуващата дейност в правната форма, в която са учредени към момента на нотифициране. Предприятията, които са учредени във Великобритания „с кралски указ“, с „частен акт“ или със „специален публичен акт“, могат да продължат да извършват дейността си в настоящата си форма за неограничен срок.

Предприятията в Белгия, които съобразно своя предмет на дейност извършват операции във връзка с интервенционни ипотечни заеми или спестовни операции в съответствие с точка 4 от член 15 на разпоредбите относно надзора върху частните спестовни банки, координирани чрез „arrête royal“ от 23 юни 1967 г., могат да продължат да извършват тази дейност в тригодишен срок от датата на нотифицирането на настоящата директива.

Въпросните държави-членки съставят списък на тези предприятия и го съобщават на другите държави-членки и на Комисията.

5. По искане на предприятията, които отговарят на изискванията на членове 15, 16 и 17, държавите-членки прекратяват прилагането на ограничителни мерки, например свързани с ипотеки, влогове и ценни книжа, които са въведени от сега действуващите нормативни актове.

Член 31

Държавите-членки предоставят на посочените в дял III представителства и клонове, които при влизането в сила на мерките за прилагане на настоящата директива извършват един или някои класове застраховки по член 1 и не разширяват дейността по смисъла на член 10, параграф 2, максимален срок от пет години от датата на нотифицирането на настоящата директива, за да изпълнят условията по член 25.

Член 32

През период, който приключва в момента на влизане в сила на споразумение, сключено с трета страна в съответствие с член 29, и най-късно при изтичането на четиригодишен срок от нотифицирането на директивата, всяка държава-членка може да запази в полза на установените на нейна територия предприятия на тази страна правилата, които се прилагат за тях на 1 януари 1973 г. по отношение на съответстващите активи и местонахождението на техническите резерви, при условие че другите държави-членки и Комисията бъдат уведомени и не се нарушават границите на предоставените в съответствие с член 15, параграф 2 облекчения в полза на установените на тяхна територия предприятия на държави-членки.

▼B

Дял V — Заключителни разпоредби

Член 33

Комисията и компетентните органи на държавите-членки работят в тясно сътрудничество помежду си с цел улесняване на надзора на пряката застрахователна дейност в Общността и разглеждане на трудностите, които могат да възникнат при прилагането на настоящата директива.

Член 34

1. В шестгодишен срок от датата на нотифицирането на настоящата директива Комисията представя на Съвета доклад за въздействието на въведените с нея финансови изисквания върху състоянието на застрахователните пазари на държавите-членки.

2. При необходимост Комисията представя междинни доклади на Съвета преди изтичането на преходния период, предвиден в член 30, параграф 1.

Член 35

Държавите-членки изменят националните си разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива в 18-месечен срок от нейното нотифициране и незабавно уведомяват за това Комисията.

При спазване на разпоредбите на член 30, 31 и 32, така изменените разпоредби се прилагат в срок от 30 месеца от датата на нотифициране.

Член 36

След нотифициране на настоящата директива държавите-членки гарантират, че Комисията е информирана за текстовете на основните разпоредби от законов, подзаконов или административен характер, които те приемат в обсега на материята, уредена с настоящата директива.

Член 37

Приложението представлява неразделна част от настоящата директива.

Член 38

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ

A. **Класификация на рисковете според класа застраховка**

1. *Злополука (включително трудова злополука и професионални заболявания)*

   — фиксирани парични обезщетения

   — обезщетения с възстановителен характер

   — съчетание между двете

   — телесна повреда на пътници

2. *Заболяване*

   — фиксирани парични обезщетения

   — обезщетения с възстановителен характер

   — съчетание между двете

3. *Сухопътни превозни средства (с изключение на железопътни подвижни състави)*

   Всички щети или погиване на

   — сухопътни моторни превозни средства

   — сухопътни превозни средства, различни от моторни превозни средства

4. *Подвижни железопътни състави*

   Всички щети или погиване на подвижни железопътни състави

5. *Въздухоплавателни средства*

   Всички щети или погиване на въздухоплавателни средства

6. *Кораби (морски, езерни, речни и канални плавателни съдове)*

   Всички щети или погиване на

   — речни и канални плавателни съдове

   — езерни плавателни съдове

   — морски плавателни съдове

7. *Транзитно преминаващи стоки (включително търговски стоки, багажи и всички други стоки)*

   Всички щети или погиване на транзитно преминаващи стоки или багажи, независимо от вида на превоза

8. *Пожар и природни бедствия*

   Всички щети или погиване на имущество (с изключение на имуществото, включено в класове 3, 4, 5, 6 и 7), поради:

   — пожар

   — експлозия

   — буря

   — природни бедствия, различни от буря

   — ядрена енергия

   — земни свлачища

9. *Други имуществени щети*

   Всички щети или погиване на имущество (с изключение на имуществото в класове 3, 4, 5, 6 и 7) в резултат на градушка или измръзване и при всички събития като кражба, различни от събитията, посочени в точка 8

10. *Гражданска отговорност за моторни превозни средства*

    Всяка отговорност, произтичаща от използването на моторни превозни средства по суша (включително отговорност на превозвача).

▼B

11. *Гражданска отговорност за въздухоплавателни средства*

Всяка отговорност, произтичаща от използването на въздухоплавателни средства (включително отговорност на превозвача)

12. *Гражданска отговорност за кораби (морски, езерни, речни и канални плавателни съдове)*

Всяка отговорност, произтичаща от използването на кораби, плавателни съдове или лодки по море, езеро, река или канал (включително отговорност на превозвача)

13. *Обща отговорност*

Всяка отговорност, различна от видовете, посочени в точки 10, 11 и 12.

14. *Кредит*

— несъстоятелност (обща)
— експортен кредит
— кредит на вноски
— ипотеки
— земеделски кредит

15. *Гаранции*

— поръчителство (пряко)
— поръчителство (косвено)

16. *Разни финансови загуби*

— рискове, свързани със заетостта
— недостатъчен доход (общо)
— лоши метеорологични условия
— пропуснати ползи
— продължителни общи разходи
— непредвидени търговски разходи
— загуба на пазарна стойност
— загуба на наем или доход
— косвени търговски загуби, различни от посочените по-горе
— други финансови загуби (нетърговски)
— други видове финансови загуби

17. *Съдебни разноски*

Съдебни разноски и разходи за водене на съдебни спорове

▼M2

18. *Помощ*

Помощ за лица, които са изпаднали в затруднения по време на пътуване, когато са далече от своето местоживеене или постоянното им пребиваване

▼B

Рисковете, включени в един клас, не могат да бъдат включени в друг клас, с изключение на случаите, посочени в точка В.

Б. **Наименование на разрешенията, издавани за повече от един клас застраховка**

Когато разрешителното обхваща едновременно:

а) класове 1 и 2, то се нарича „застраховка при злополука и здравна застраховка“;

б) класове 1 (четвърто тире), 3, 7 и 10, то се нарича „автомобилна застраховка“;

в) класове 1 (четвърто тире), 4, 6, 7 и 12, то се нарича „морска и транспортна застраховка“;

г) класове 1 (четвърто тире), 5, 7 и 11, то се нарича „авиационна застраховка“;

▼B

д) класове 8 и 9, то се нарича „застраховка срещу пожар и други имуществени щети“;

е) класове 10, 11, 12 и 13, то се нарича застраховка „гражданска отговорност“;

ж) класове 14 и 15, то се нарича „кредитна и гаранционна застраховка“;

з) всички класове, то се назовава по избор на съответната държава-членка, която уведомява за това останалите държави-членки и Комисията.

В. **Допълнителни рискове**

Предприятие, което получи разрешително за основен риск, който спада към един клас или група от класове застраховки, може да застрахова и рискове, включени в друг клас, без за тях да се изисква разрешително, ако те:

— са свързани с основния риск,

— касаят предмета, който е застрахован срещу основния риск, и

— са включени в договора, с който е застрахован основният риск.

▼M4

Въпреки това, рисковете, които са включени в класове 14, 15 и 17 в точка А не могат да се считат за допълнителни рискове към други категории.

Независимо от това, включеният в клас 17 риск (застраховки за съдебни разноски) може да се счита за допълнителен риск към клас 18, когато са изпълнени определените в първа алинея условия, когато основният риск се отнася единствено до помощта, която се предоставя на лица, които изпадат в затруднения по време на пътуване, докато са далеч от местоживеенето си или далеч от постоянното си пребиваване.

Застраховките за съдебни разноски могат да се считат за допълнителен риск и при определените в първа алинея условия, когато се касае за спорове или рискове, които произтичат от или във връзка с употребата на морски плавателни съдове.

▼M3

Г. **Методи за изчисляване на изравнителния резерв при кредитното застраховане**

Метод № 1

1. За рисковете, включени във вида застраховане по точка А, № 14 (наричано по-долу „кредитно застраховане“), предприятието създава изравнителен резерв за покриване на техническия дефицит, евентуално претърпян във връзка с този вид застраховки към края на финансовата година.

2. Докато резервът достигне 150 % от най-високата годишна сума на нето премии или вноски, получени през последните пет финансови години, през всяка финансова година в него се внася 75 % от техническото превишение, начислен вследствие дейността по кредитно застраховане, но не повече от 12 % от нето премиите или вноските.

Метод № 2

1. За рисковете, спадащи към вида застраховане в точка А, № 14 (наричано по-долу „кредитно застраховане“), предприятието създава изравнителен резерв за покриване на техническия дефицит, претърпян във връзка с този вид застраховки към края на финансовата година.

2. Минималният размер на изравнителния резерв е 134 % от средногодишната сума на премиите или вноските, получени през последните пет финансови години, след приспадане на цесиите и добавяне на презастрахователни акцепти.

3. През всяка следваща финансова година в този резерв се внася 75 % от техническото превишение по застраховане от този вид, докато резервът достигне или надхвърли минималния размер, изчислен съобразно параграф 2.

4. Държавите-членки могат да въведат специални правила за изчисляване на по-висок размер на резерва и/или по-висока сума на годишните отчисления от минималните размери, предвидени в тази директива.

▼M3

Метод № 3

1. За рисковете, спадащи към вида застраховане по точка А, клас 14 (наричано по-долу „кредитно застраховане“), предприятието създава изравнителен резерв за покриване на превишението на квотата на щетимост над средногодишния размер за този вид застраховане през финансовата година.

2. Изравнителният резерв се изчислява по следния метод:

   Всички изчисления се основават на приходите и разходите, получени и извършени за сметка на застрахователя.

   За всяка финансова година към изравнителния резерв се отнася сума за намаление на исковете, докато резервът достигне или бъде възстановен до изискуемия размер.

   Намаление на исковете е налице, когато квотата на щетимост за определена финансова година е по-ниска от средногодишната квота на щетимост през базовия период. Сумата за намаление на щетите се изчислява, като разликата между тези две квоти се умножи по получените премии през финансовата година.

   Изискуемият размер е равен на шесткратния размер на стандартното отклонение на квотата на щетимост през базовия период от средногодишната квота на щетимост, умножено по получените премии през финансовата година.

   Когато исковете през определена финансова година са прекомерни, от изравнителния резерв се изтегля сума за превишението. Исковете са прекомерни, когато квотата на щетимост за финансовата година е по-висока от средногодишната квота на щетимост. Сумата за превишението на щетите се изчислява, като разликата между двете квоти се умножи по получените премии през финансовата година.

   Независимо от нивото на исковете, до достигане или възстановяване на размера на изравнителния резерв през всяка финансова година към него най-напред се отнасят 3,5 % от изискуемия размер.

   Продължителността на базовия период не може да бъде по-малка от 15 години и по-голяма от 30 години. Не е нужно да бъде формиран изравнителен резерв, ако през базовия период не е регистрирана актюерска загуба.

   Изискуемият размер на изравнителния резерв и сумата, която да бъде изтеглена от него, могат да бъдат намалени, ако средногодишната квота на щетимост през базовия период заедно с квотата на разходите показва, че в премиите е включен марж на сигурност.

Метод № 4

1. За рисковете, спадащи към вида застраховане по точка А, клас 14 (наричано по-долу „кредитно застраховане“), предприятието създава изравнителен резерв за покриване на превишението на квотата на щетимост над средногодишния размер за този вид застраховки през финансовата година.

2. Изравнителният резерв се изчислява по следния метод:

   Всички изчисления се основават на приходите и разходите, получени и извършени за сметка на застрахователя.

   За всяка финансова година към изравнителия резерв се отнася сума за намаление на исковете, докато резервът достигне максималният изискуем размер.

   Намаление на исковете е налице, когато квотата на щетимост през финансовата година е по-ниска от средногодишната квота на щетимост през базовия период. Сумата за намалението на исковете се изчислява, като разликата между двете квоти се умножи по получените премии през финансовата година.

   Максималният изискуем размер е равен на шесткратния размер на стандартното отклонение на квотата на щетимост през базовия период от средногодишната квота на щетимост, умножено по получените премии през финансовата година.

▼M3

Когато щетите през определена финансова година са прекомерни, от изравнителният резерв се изтегля сума за превишението, докато той достигне минималния изискуем размер. Исковете са прекомерни, когато квотата на щетимост през финансовата година е по-висока от средногодишната квота на щетимост. Сумата за превишението се изчислява, като разликата между двете квоти се умножи по спечелените премии през финансовата година.

Минималният изискуем размер е равен на трикратния размер на стандартното отклонение на квотата на щетимост през базовия период от средногодишната квота на щетимост, умножено по спечелените премии през финансовата година.

Продължителността на базовия период не може да бъде по-малка от 15 години и по-голяма от 30 години. Не е нужно да бъде формиран изравнителен резерв, ако през базовия период не е регистрирана актюерска загуба.

Размерът на изравнителния резерв и сумата, която да бъде отнесена или да бъде изтеглена от него, могат да бъдат намалени, ако средногодишната квота на щетимост през базовия период заедно с квотата на разходите показва, че в премиите е включен марж на сигурност и този марж превишава повече от 1,5 пъти стандартното отклонение на квотата на щетимост през базовия период. В този случай посочените суми се умножават по коефициент или по 1,5 пъти от стандартното отклонение и маржа на сигурност.